

gens forslag og prioriteringer. På denne måde tror unionsflertallet givet, at de kan snyde vælgerne. Dansk Folkeparti tror og håber, at det vil mislykkes.

I forhold til det sidste punkt, regeringens håndtering af selve regeringskonferencen, må jeg sige, at den har medvirket til at skabe et grundlag, som Dansk Folkeparti kun kan tage afstand fra. Grundlaget er milevidt fra det, som vi mener vil være nødvendigt for at skabe et europæisk samarbejde, som vil kunne få folkelig opbakning.

Regeringen har lanceret det foreløbige resultat som en succes for Danmark. Dette har regeringen naturligvis gjort, fordi regeringen mener, at en stor del af regeringens ønsker til Traktaten er kommet med. Dette kan der være delte meninger om. Jeg tror ikke, at regeringen under nogen omstændigheder – uanset indholdet – vil karakterisere et forslag til en ny EU-traktat som en fiasko for Danmark, simpelt hen fordi man ikke kan forestille sig en EU-traktat uanset indhold, som regeringspartierne, CD, Venstre og De Konservative ikke vil tilslutte sig.

Derfor er det naturligvis ren øregas, når regeringen på den måde tiljuble sig selv. Men uanset om regeringen får mange af sine punkter igennem, er det jo ikke ensbetydende med succes for Danmark. Det afhænger jo helt af, om befolkningen er enig i de prioriteringer, regeringen har valgt.

Må jeg i den sammenhæng minde om, at en stor del af den daværende regerings prioriteringer forud for den regeringskonference, som startede i december 1990, faktisk kom med i den traktat, som den danske befolkning nedstemte i juni 1992.

Så succes skal ikke måles ud fra regeringens prioriteringer. Succes skal måles ud fra, om en ny EU-traktat matcher borgernes ønsker. Og dette kriterium for succes tror jeg ikke opfyldes med det, som ligger på bordet for øjeblikket.

I de sidste uger af regeringskonferencen er der lagt op til, at spørgsmålet om institutionelle ændringer skal vedtages. Dansk Folkeparti vil naturligvis følge disse forhandlinger meget opmærksomt og med stor bekymring for, at regeringen i sidste ende sælger ud af danske interesser.

Det samme gør sig gældende vedrørende det retlige område. Danmark har et forbehold imod et overstatsligt retligt samarbejde i EU, men via tilslutningen til Schengenkonventionen, som efter planen skal vedtages fredag her i Folketin-

get, er regeringen efter vores opfattelse i fuld gang med at søge Danmark skubbet hen i et hjørne, hvorefter det i praksis ikke vil være muligt at opretholde forbeholdet. Resultatet vil være, at regeringspartierne vil tilslutte sig V's og K's holdning om, at Danmark bliver nødt til at opgive forbeholdet. Vi skal jo huske, at regeringspartierne lige så lidt som både Venstre og De Konservative, ja, for den sags skyld også Centrum-Demokraterne, har ønsket forbehold overhovedet. Det var af nød, absolut ikke af lyst, de blev indført som et løfte til befolkningen, et løfte, som unionstilhængerne efter vores opfattelse nu er i fuldt firspring væk fra.

Afslutningsvis vil jeg sige til statsministeren, at jeg meget gerne, inden debatten slutter helt her ved midnatstid, får et svar på, hvordan regeringen har tænkt sig, at ratifikationsproceduren skal forløbe. Har regeringen planlagt et møde i Folketinget i løbet af sommeren, et ekstraordinært møde, hvor regeringen vil forelægge resultatet af regeringskonferencen for Folketinget, eller agter regeringen at vente til oktober med at forelægge Folketinget et lovforslag omkring en ratifikation af en ny traktat? Det må da være noget, man her så få uger før regeringskonferencens afslutning har diskuteret blandt regeringens ministre, og det må da være noget, statsministeren så også her i dag kan give os et svar på.

Med hensyn til de dagsordener, der er foreslået, skal jeg sige, at vi naturligvis ikke kan støtte den, som unionstilhængerne har foreslået, ej heller SF's vil kunne finde vores nåde, men de øvrige dagsordener, herunder naturligvis den, vi selv har foreslået, støtter vi fuldt ud.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Da det jo skal være et spørgsmål til den tidligere taler, så vil jeg spørge hr. Kristian Thulesen Dahl om, hvad hans vurdering af regeringens information af Europaudvalget egentlig talt er.

Jeg er helt med på, at statsministeren sagde, at nu tør regeringen sats på åbenhed, og man vil holde meget tæt kontakt med Europaudvalget. Ikke desto mindre er der nu blevet indkaldt – jeg har lige hentet posten her i den lille pause, jeg havde – til afrapportering for det europæiske rådsmøde i Noordwijk den 23. maj til den 4. juni kl. 9, altså ca. en uge efter at vi har haft denne debat, som omhandler hele området.

Hvad synes hr. Kristian Thulesen Dahl om regeringens måde at tackle 48 pct. af Danmarks